

BROOSKET

I denna tidning:
Fyra sidor Key-extra
Besök av en världsmästare

Nr 4 Årgång 32
December 2018

► Ronny, ordförande:

Vilken höst vi har lagt bakom oss! Ett helt otroligt fint väder och verksamheten har trummat på som bara den. Kurser, soppkvällar, säsongsavslutning, städdag vid kinner, skinkjakter, resor, inspirationskväll med Marita Skogum med mera.

Vi kunde i år åka buss ut på Älghelegens andra etapp med efterföljande bad i Hemse! Slog väl ut då vi hade hela 70 startande, och sen ca 40 som badade! Läste in lite statistik från tävlingsdeltagandet under 2018. Till och med 28 november hade 192 av klubbens 395 medlemmar gjort 1562 starter på tävlingar, cuper och motions-orienteringar! Läger man då till de som engagerar sig i föreningen på annat sätt än i tävling/träningsspåret, så har vi dryga hälften av medlemmarna att betrakta som aktiva! Det är väl helt fantastiskt bra!

Bro OK:s ledare behöver se till varje individs behov till utveckling, och barn utvecklas olika fort! I vår ungdomsverksamhet har vi har en bra struktur där barnen delas upp i olika nivåer/färger i stället för att bara se på åldrar. Även i tävling finns det sen tidigare olika nivåer på banor innan man vill gå in i åldersklasserna! Det fina är att det är likadant när det gäller de öppna klasserna för de vuxna på våra tävlingar, där det finns olika svårighetsgrader och längder på banor där man kämpar mot oftast likasinnade i stället för i samma ålder!

Det är utan tvekan att orienteringen är till för alla och det är också vad vid i Bro OK vurmar för! Vi har också ett helt härligt o glatt gäng med ledare, som jobbar för att vi skall må så bra som möjligt och ha något roligt och meningsfullt att göra på vår fritid. Då ser jag inte bara till vår kursverksamhet o träningar, utan vi ordnar o fixar med så mycket annat såsom stugan, uthyrning, våra medier, broosket, resor, arrangerar tävlingar, ritar kartor, ordnar läger, har ordning på ekonomin m.m. varje bit är lika viktig! Det kommer vi fortsätta med in på det nya året och under 2019, var så säkra!

Ha en riktigt God Jul och ett Gott Nytt År!

Ronny Liljegren, ordförande

Den här gången säger vi GRATTIS till

Anders Kimell 50 år 27 december
Mikael Lind 50 år 14 mars
Filip Nilsson 30 år 8 februari
Joakim Björkegren 19 februari

Titus Åberg 10 år 16 januari
Tuva Dertell Holmgren 10 år 17 jan.
Vida Falk Rindbäck 10 år 15 mars

Gotlands Bro OK
Box 1145 621 22 Visby
Kinnerstugan, tel: 27 31 70
Hemsida: www.gotlandsbrook.com
e-mail: info@gotlandsbrook.com

Nästa nummer

Nästa nummer av Broosket ges ut i mars.

► Alla dessa ungdomar får en pokal

Riktigt roligt att vi får dela ut 13 tävlingspokaler i år! Priset tilldelas de ungdomar under 12 år som startat i minst 10 tävlingar under hela säsongen. Pokalerna delas ut på årsfesten den 9 februari 2019.

Vid genomgång av startande så hade vi hela 54 ungdomar under 12 år som startat minst en tävling under året! Det finns en tjej som gjort hela 19 starter av 19 möjliga på de gotländska tävlingarna!

Och vinnare av 2018 års tävlingspokal är:

Emil Björksved	Hanna Eklund	Samuel Eklund
Felice Gardelin	Joakim Gustavsson	Svante Gustavsson
Linnéa Kimell Tynvall	Nellie Leveau	Enar Löfstedt
Liv Löfstedt	Alva Nilsson	Ulrika Persson
Ida Westfält		

Hör upp! Fest och fest och läger

► OL-gala lördag 26 januari

OL-gala 26 januari

Vi hyllar 2018 års tröjvinnare, Anna Samelius och Brent Key, vid OL-gala lördagen den 26 januari klockan 18.30 i Eskelhem bygdegård.

Vid galan delas priser även ut till årets junior och till bästa ungdomar under 2018.

Det serveras drink, buffé, dessert och kaffe.

Sedvanligt spex, lotterier och diverse tävlingar står också på programmet.

Kostnad för vuxen 200 kronor, ungdomar upp till och med 16 år 100 kronor, barn upp till och med 8 år gratis.

Anmäl Dig till Gunnar Eriksson g.k.eriksson@telia.com eller 070-398 30 10 senast 19 januari.

► Årsmöte och årsfest 9 februari

Gotlands Bro OK kallar härmed till årsmöte lördagen den 9 februari kl. 17.00 och festkommittén bjuder in till årsfest kl. 18.30!

Inbjudan till årsfesten kommer inom kort!

► Nyårsläger vid Kinner 11-12 januari

För vem: Alla Klubbens barn och ungdomar från 7 år och uppåt.

Kostnad: Glada barn och ungdomar.

Mer info kommer. Håll utkik på hemsidan och facebook.

► Träningar under vintern

Här följer ett preliminärt veckoschema över vilka träningar som erbjuds från December fram till Mars.

Måndagar - Cirkelfys, Korpen

Tisdagar - Intervall och soppa, Kinner

Torsdagar - Löpning och eller gympa, Solberga med Visborgs OK

Lördagar - Långdistans eller Spinning, Visby Träningscenter

Håll koll på vår hemsida eller Facebook för att hitta tider, platser och annan info angående träningar och aktiviteter.

Sen vill jag passa på att informera om att årets vårläger kommer att vara den 22-24 Mars, så se till att boka in det i era kalendrar. Mer info angående detta kommer på det nya året.

/Andreas Liljegren, TRK

► Vintervärdar

Vi tänkte oss ett nytt grepp med vintervärdar vid Kinner. Om det blir snö försöker vi hålla öppet på helger, ansvariga blir klubbkavlelagen från i våras. Lag ett har vecka ett och så vidare fram till vecka sju sen börjar vi om. Lagen finns på hemsidan under dokument i Broosket 2018 nr 1.

► Nu slipper du frysa om huvudet

Nu finns nya mössor till försäljning vid Kinner på tisdagar

Det finns också möjlighet att beställa cykeljacka den skulle kosta max 1000 kr och blir bara av om minst fem är intresserade beställ hos Ulf Nilsson.

► Festkommittéerna

Vi rullar på med våra festkommittéer, här kommer de som är närmast i tiden. Första namnen i respektive kommitté fungerar som sammankallande!

Nr 8 OL-gala 26/1 2018

Solveig och Anders Nilsson

Olle och Erland Gardell

Johan och Karin Löfstedt

Gunnar och Annika Ericsson

Göran och Elin Gustavsson

Veronika Edgren

Nr 9 Årsfest 9/2 2019

Karin och Kjell Skalberg

Janne och Carina Lindby

Monika W och Ronnie Nilsson

Johan och Görel Malmros

Stefan Wittmann

Nr 10 Sommarfest prel. torsdag 11/7 2019

Gabriella Hammarskjöld och Thomas K Magnus Ihreskog och Louise Florin

Göran Kimell och Maria Tynnvall

Erik och Mia Löfgren

Elisabeth och Åke Kimell

► WANTED –tävlingsledare

Hur ska vi klara våra arrangemang framöver?

Gotlands Bro OK är av hävd en välrenommerad arrangörsklubb. Vi får inte sällan beröm för det vi bjuder våra tävlande på, såväl i skogen som på arenan. Så vill vi ju alla att det ska fortsätta att vara. Men den mängd arrangemang vi har innebär inte enbart en vältrimmad arrangörsapparat, den sliter emellanåt också på oss klubbmedlemmar. Allra helst de som bemannar de tunga posterna tävling efter tävling.

Tävlingskommittén har under hösten ägnat sig åt att tillsätta tävlingsledare och banläggare till våra arrangemang 2019 och är praktiskt taget färdiga med detta. De större arrangemangen är i hamn, det är Nattinatta och Broruset i april, medel-DM och stafett-DM i skiftet augusti-september samt Helg utan älg i oktober. Tack för detta. Kvar är de motions-OL vi har ansvar för, vilket är tre till antalet. Så jag någon räcka upp handen, där?

Den stora utmaningen nu är att rekrytera tävlingsledare till 3-dagars 2020!

Peter Skalberg och Ulf Nilsson har lämnat posten efter att under flera år ha hållit i trådarna, men har lovat att ställa upp som bollplank och lotsar till den/de som tar över.

Frågan är vilka det blir!?

Det här är en efterlysning av dig som kan tänka dig att, på egen hand eller tillsammans med någon parhäst, anta utmaningen.

Men det är också en farhåga inför framtiden och en diskussion vi måste ta: hur ska vi som klubb klara de många och framför allt de stora arrangemangen när det är så svårt att hitta tävlingsledare.

Jag förväntar mig att var och en nu tänker några varv, hittar idéer och uppslag hur vi ska lösa framtiden. Jag hoppas att någon skickar ett mejl och meddelar: Jag kan ta det.

Magnus Ihreskog, TK

► Brent om tröjvinsten:

"Det mest prestigefyllda man kan vinna" –

Brent Key såg under tävlingsåret till att vi får grönvitt firande under vintern OL-gala. Hans DM-resultat gjorde att han tog sin såväl första som fjärde tröjtitel. Den fjärde i ordningen, men den första sedan han bytte efternamnet Godman mot Key!

Hur prestigefullt är det att ta hem tröjtiteln?

Som gotländs orienterare är Mästartröjan det mest prestigefulla man kan vinna då det korar årets bästa gotländska orienterare. Sedan finns de andra vinster som kanske är tyngre rent prestationsmässigt men inte lika prestigefulla, såsom 2- och 3-Dagars eller HuÄ.

Vilka såg du på förhand som dina svåraste konkurrenter och varför det?

På förhand har man alltid respekt för Westan (Mattias Westfält) och Nicko (Andreas Nikolausson) men skavanker och ålderdom börja göra sig påminda, till all rätt!

För dem som inte minns, jag till exempel: Hur utvecklade sig din DM-serie lopp för lopp?

Sprint DM, Slite, Kristi himmelfärd. Julia hade födelsedag den veckan så vi hade bött över på Slite Strandby kvällen innan med familjen. Jag var varken särskilt tränad eller helt frisk utan hade förkylningssymptom i halsen. Loppet gick okej men jag hade några kostsamma misstag (men det hade nästan alla denna dag). Duncan Robertsson var outstanding och vann rättvist medan jag kom fyra. Banan var dock för tok för lång (ca 30 procent längre löptid än föreskrivet) vilket var en nackdel till mig som inte har löpstyrkan att hålla hög fart länge. Westan och Nicko var inte med i matchen men de är mer farliga på skogsdistanserna.

Medel DM, Klinteberget, augusti. Klinteberget är beryktat svårt, terrängen är plottrig och bitvis tät med nedsatt sikt. Efter att ha gjort en tidig miss på en och en halv minut sa jag åt mig att hålla mig till min plan att ta en kontroll i taget och hålla stenhårt i kompassen. Sedan gjorde jag ett nästintill prickfritt lopp och kunde defilera i mål med en segrartid på nästan tre minuter tillgodo på Duncan, som dock visade att hans löpstyrka är fenomenal. Då varken Westan eller Nicko gjorde några bra lopp denna gång heller så stod det klart att det var mellan mig och Duncan tröjstriden stod.

Natt Dm, Rute, September. Rute är hemmaplan och där jag faktiskt reviderat del av kartan då jag gick på gymnasiet. Kartan har dock reviderats två gånger därefter och haft två 3-dagars arrangemang därefter så det är hyfsat lika utgångsläge för alla. Men man vet trots allt vad som väntar. Bitvis riktigt svår orientering med flack kurvbild, ett kraftprov på natten! Jag hade en klar plan men redan till första kontrollen tappade jag över fem minuter i vad som kan vara den för mig värsta bommen på Gotland de senaste tio åren. Till andra kontrollen stressade jag och

lyssnade på tysk powermetal efter triumfen

missade ytterligare två min. Därefter nollställde jag mig för är det något jag lärt mig på nattävingar på Gotland är att alla bommar, frågan är bara vem som bommar minst. Hade jag då klarat mig med de inledande bommarna hade jag faktiskt tagit vinsten trots allt men en bom på slutet av banan som helt kan härledas trötthet ställde till det och 16-årige Felix Bäckstade kunde sätta senioreliten på Gotland på plats och rättvist vinna. Då jag kommit i kapp Duncan under banan och hade med honom i släptåg i mål så var förutsättningarna för Mästartröjan klara inför den avslutande deltävlingen: Så länge jag slår Duncan vinner jag tröjan.

Lång DM, Rute, två veckor senare. Samma karta men utökat med ett parti i den lättlöpta lammhagen. Planen var klar, på dagen är det tillräckligt med detaljer att slicka strecket, så håll stenhård kompass och det ska mycket till att Duncan håller ihop en hel långdistans utan bommar. Tävlingen blev en mer eller mindre optimal långdistans för mig, två mindre misstag på mindre än en minut vardera samtidigt som jag höll jämn takt fartmässigt med Duncan medan motståndet bommade bort sig innebar en defilering med en vinstmarginal på 6,5 minuter ned till Nicko och ytterligare två minuter till Duncan på tredje platsen. Sammanfattningsvis vinner den personen som gör minst misstag. Duncan bommade bort sig medan jag höll kylan. Dock visade han helt andra taktiker på HuÅ några veckor senare när han med besked smällde oss andra gotlänningar på fingrarna så nu blir det träna i vinter för att ge både honom och Felix sparring under åren som kommer så som först Ronny och sedan Westan och Nicko gjort för mig. Det är generationsskifte på gång inom herreliten på Gotland!

Målgång vid sprint-DM.

Foto: Linus Ehn/GT

Vilken musik drog du på i bilen på väg hem efter att titeln var klar och varför just den?
Hela The Sacrament of Sin-plattan från tyska powermetalgiganterna Powerwolf.

Vilken disciplin anser du vara din främsta?

Numera långdistansen då snabbheten i bena inte är vad de borde vara för att riktigt ge ynglingarna en match på de korta distanserna.

Vilka är dina mål inför kommande säsong?

Träna snabbhet och komma topp 10 i H21-Kort på Oringen.

Magnus Ihreskog

►Etablerad men okänd för många

Julia fick Brent att byta efternamn – och tycker

Om man sprungit damsträckan två år i rad på 25-manna, då är man etablerad. Men hon är kanske inte så känd för alla i klubben. Möt Julia, 31 – kvinnan som fått Brent att ändra efternamn.

Berätta lite om dig själv!

– Jag kommer ursprungligen från Skövde. Har studerat Design och produktutveckling i Gävle och där träffade jag Brent. Jag har jobbat som grafisk formgivare, men det var inget för mig. I den branschen är det projektanställning som gäller, det är slitsamt och otryggt.

När kom du till Gotland?

– Vi flyttade hit 2010. Numera bor vi i Eskelhem, jag Brent och barnen Lewis, 6 år och Emmet 4 år. Jag har utbildat mig till förskolelärare och jobbar sedan i januari- 18 på förskolan Korallen i Vibble. Det är ett väldigt kreativt arbete, inte så långt från min första utbildning som man kan tro. Jag gillar att pyssla, fixa och dona. Arbete och familj tar ju sin tid, annars hade det blivit mera pysslande hemma också.

Hade du någon erfarenhet av OL innan du träffade Brent?

– Nej, ingen alls. Jag har ingen idrottsbakgrund överhuvudtaget. Jag är inte särskilt tävlingsinriktad, men jag har varit scout, och har fjällvandrat en del. Jag gick vuxenkurs 2011, sen blev det lite uppehåll när barnen kom.

Men nu har du alltså gjort två 25-manna på raken, i år hade du näst bästa sträcktid av Bro-damerna. Berätta om dina lopp!

– 2017 var jag reserv, men jag fick rycka in. Det gick ju bra. Och i år skulle vi ju ändå åka upp hela familjen, så det var ju lika bra att anmäla sig till laget. Det var jättefint i år, nu visste jag hur det gick till också. Jag har även sprungit O-ringen, så jag börjar komma in i ”tävlingsgrejen”.

Tävlrar du på Gotland också?

– Jag tycker faktiskt att det är lättare att orientera på fastlandet. Gotlands-OL är svårt tycker jag. Jag behöver träna mera. Men vi är ofta på tävling hela familjen, så då blir det inskolning med barnen. Ni har säkert sett våra pojkar i lite för stora tröjor!

Hur är det med träningsmöjligheter i Eskelhem? Finns det någon skog där?

– Jag tränar ganska sällan. ”Antikrundan” finns ju, det är 4,2 km mest på asfalt, som går förbi många pensionärs hus. Det springer jag ibland. Lite skog finns det i socknen, men inget som Brent hunnit rita karta över!

att orientering är lättare på fastlandet

Emmet, Lewis och Julia Key.

Foto: Julia Key

Grafisk formgivare, det låter onekligen som om vi borde kunna ha stor nytta av dig i klubben!

– Jag har hjälpt till med en informationsbroschyr. Och att piffa upp Broosket skulle jag kunna ordna! Annars kan jag tänka mig att hjälpa till med lite av varje vid klubbens arrangemang. Det är bara kul.

Det blev lite kort om tid att engagera Julia denna gång. Men vi får se hur nästa Broosket kommer att se ut!

Birgitta Hjerthén

► 85:e plats i 25-manna

Helene gjorde comeback som lagledare

Fyra Gotlandslag åkte i år iväg till Järva, nygammel i rollen som reseledare, var förvånad över hur smidigt alla bokningar och ändringar funkade. De allra flesta meddelade i tid och ”följde strömmen” vilket underlättar när man är så många. Bra jobbat!

Målet som alltid att komma runt med alla fyra lag, få en bra placering för första-laget, för vårt egna Brolag att försöka bli bästa andralag.

Förstalaget hade en bra lag överlag, några dippar och några felrankingar inom sträckan, men en jämn och bra dag som utmynnade i en 85:e plats. För andra året i rad stod Felix Bäckstade för bästa sträckplacering och men i år var Ronny den som tappade minst på täten på sin 23:e sträcka.

Andralaget = mitt ansvarsområde. Startade med en nervös och laddad Ylva, hon och Lotta Dahl slog följe, Andreas PH hade ingen bra dag och efter två sträckor kunde vi nu konstatera att SvaideRomas lag hade fått en riktigt bra start, vi var nästan 20 min efter, och att vårt lag var väldigt jämna med VOK:s lag, efter två sträckor låg vi endast en placering före.

Tredje sträckan som nu har blivit en ”gubbsträcka” fick vänta en stund på PH, och tre av herrarna såg till att ta en promenad uppför den långa backen till startpunkten för att spara lite på krafterna. Något ojämna var dessa herrar skulle det visa sig, lite förvånande skiljde det 20 min från första till fjärde löpare. Kampen mot VOK fortsatt jämn, men SvaideRoma en rejäl bit före.

Fjärde sträckan, den mest nervösa sträckan. Man vill ju att det skall gå bra för alla ungdomar. Joakim gjorde ett nytt försök, i fjol lyckades han inte hitta alla kontroller, men i år kom han i mål och var glad och nöjd! Alma var i år lagets enda debutant och även hon kom i mål glad och nöjd. Jonathan och Natalie var för två år sen två nervösa debutanter, nu 3:e året tar dom sina roller som ankare på sträckan och klarar det galant! Efter den här sträckan var vi bästa andralag i en fortsatt jämn kamp.

Femte och sjätte sträckan hade vi i förväg haft bryderier hur vi skulle ranka löparna och i efterhand kan vi konstatera att vi borde ha haft en annan ordning, men det är ju lätt att göra efteråt. Det är ju det som är tjusningen med 25-manna, det går aldrig att räkna ut på förhand vilka som skall ha sin bästa dag. Efter dessa två sträckor, SvaideRoma först och vi någon minut före VOK.

Sjunde sträckan vi var återigen bästa andralag med de andra två lagen med SvaideRoma hack i häl och VOK något längre efter.

En härlig höstdag hade vi och när det rullar på med godkända stämplingar känns det gott! Arenaområdet något svårt att ha överblick över, kön lång till markan men i övrigt inget att klaga på! 23:e sträckan höll vi fortfarande före de andra två lagen.

De två sista sträckorna blev omstart för alla tre lagen och SvaideRomas två sista löpare gick riktigt bra och gick segrande ur striden. Slutliga placeringar SvaideRoma 278, Bro 287, VOK 293.

Men fyra godkända lag och det känns riktigt gott! Så bra! En bra helg med ett härligt gäng!

Helene Eklund

► Gotland med smålandsögon

Reflektioner efter en helg på ön i Östersjön

Lördagen och söndagen den 13-14 oktober arrangerade Garda OK gotlandssäsongens sista stora orienteringstävling på sydöstra delen av ön. Tävlingen kallas "Helg utan älg"! Som bekant så finns det fortfarande inga älgar på Gotland! Men rådjur inplanterades, "till de flestas förtret", på 1990-talet.

Oktoberdagarna bjöd på solsken och blå himmel, luften var sommarvarm och träden lyste av höstgulfärgade blad. Cirka 800-900 deltagare i alla åldrar och nivåer, från många klubbar i hela Sverige hade antagit inbjudan. Bland klubbnamnen kan nämnas Umeå OK, Sundsvalls OK, Göteborg Majorna, Lunds OK och "mina" smålandsklubbar Emmaboda Verda och SOK Viljan.

Mer information från tävlingarna, bland annat start- och resultatlistor, finns på Eventor (svensk orienterings centrala it-system)!

Efter söndagens tävling svarade SOK Viljan-deltagarna Ulla och Roland Nilsson samt Majvie och Karl-Evert Annegård så här på vad de tyckte var bäst respektive sämst med tävlingarna.

- Jag tyckte att terrängen här var bra!
 - Kartan var ok!
 - Det är svårt för oss här på Gotland!
 - Nu behöver jag vila efter två dagars tävlande i skogen.
 - Inget är "sämst"! Jag kan inte komma på något en sån här solskensdag så här sent på året!
 - Våldigt bra kvinnlig 80-årig banläggare på söndagen (Birgitta Berg)!
 - Mycket bra medeldistansbana idag, båda dagarnas banor var bra! (Stefan Erlandsson lade lördagens långdistansbanor).
 - Det fanns inga goda kakor i serveringen!
 - Livelox fungerade inte på vissa banor!
 - Det var roligt, men jag bommade lite!
 - Det har gått bra, men jag gjorde lite småmissar!
 - För oss är det tradition att åka hit!
 - Bra servering!
 - Lite för långt att gå från parkeringen till TC! Särskilt för de minsta och de äldsta deltagarna!
 - Det borde ha funnits en toa vid parkeringen!
 - Duscharna fungerade, det fanns tillräckligt med varmvatten!
 - Svåra och utslagsgivande banor! Utmaning och roligt för de som vill ha det!
- Sammanfattningsvis så kan det sålunda sägas att det var en stärkande och behaglig orienteringshelg på Gotland. Naturen visade sig från sin bästa sida och de "älgfria" markerna lockade många. Välkomna till "Helg utan älg" nästa år 2019! Då är det Gotlands Bro OK som arrangerar! Destination Gotland erbjuder alla orienterare "idrottsrabatt". Se DG:s hemsida!

Karin Mårtensson

► Viljan är den största kraften

Tidigare världsmästarinnan Marit Skogum höll

Efter några år med världsstjärnor i eller strax efter sin karriär, ville vi i informationskommittén satsa på en föreläsning mera riktad till våra fantastiska ledare i klubben. Valet föll på Marita Skogum, kommunikolog som bl.a. jobbar med att lotsa olika grupper i utvecklings- och förändringsprocesser. Före detta landslagsledare för dam- och herrlandslaget i orientering, och med sex egna VM-guld i orientering.

Marita inledde med att säga att det finns en speciell anda i en OL-klubb. Och att kliva in i Kinnerstugan innebar en positiv anda och känsla av värme.

Marita lärde oss mycket om drivkraft och positiva tankar. Vi fick höra exempel på idrottsmän som blivit bäst inte bara genom att träna hårt fysiskt utan att jobba med positiva tankar. Till exempel Kent Olsson som tog VM-guld i orientering 1987, han tänkte sig att VM sprangs hemma i trädgården! Där du känner igen dig, känner du dig trygg och då kan inget gå fel.

Ett annat exempel är den norske skridskoåkaren Johan Olav Koss. En ganska medelmåttig skrinna som ville vara bäst på OS i Lillehammer 1994. Han blev svårt sjuk inför OS när han borde träna som mest. Däremot ”tränade” han hårdare än alla andra genom att se loppet för sitt inre och gång på gång tänka sig in i situationen. Inte många trodde på honom, men resultatet blev tre OS-guld och lika många världsrekord!

Drivkrafterna kommer av inre och yttre motivation. I en klubb är det viktigt att det finns gemenskap och ledare som bryr sig. En ledare måste i första hand se ungdomarna, i andra hand tänka på sitt eget tävlande. Viktigt att tänka på är dock att prestation och krav (egna och andras) tyvärr kan leda till psykisk ohälsa. Vem bestämmer? Vem vet bäst? Marita liknade oss alla vid ett isberg, bara lite av toppen syns. Det som finns under ytan hos varje person, känslorna som styr oss, kan ingen annan se. Motivation kommer av bekräftelse, delaktighet och ansvar och leder till utveckling.

Frågor att ställa sig själv:

Vart ska du?

Vad skall det leda till?

Hur tar jag mig dit?

Du måste tro på dig själv, och se till att omgivningen också gör det. Stärkta individer är viktigt för ledare. Ledarna måste dock tänka på att individer utvecklas olika, fysiskt, mentalt och tekniskt. Staplarna på dessa tre parametrar kan se väldigt olika ut på personer i samma ålder.

Marita delgav oss många tankar om att vara motiverad, behålla glädjen och hitta känslan. Kopplat till detta fick vi lite glimtar från hennes egen karriär. Sex VM-guld i all ära, men att vinna JSM i stafett smäller också högt, liksom SM-brons i basket. Det vill säga

föredrag på inspirationsdagen

det är inte alltid den ”finaste” medaljen som betyder mest.

Vi som deltog fick också vara aktiva genom s.k. bikupor – diskutera frågeställningar med din kompis bredvid. Det blev verkligen ”surr”, bevis på att det var engagemang bland åhörarna. Efter sedvanlig smörgåstårta fortsatte kvällen med mera fria diskussioner med de som valde att stanna lite längre. Fokus låg då på hur vi tänker i ledarrollen. T.ex. träna på att förstå människor och förstå dig själv. Ett coachande ledarskap som innebär att vi som ledare skall hjälpa individen att själv hitta svaren. Exakt så höll Marita på ett mycket professionellt sätt i diskussionen. Hon gav oss frågeställningar som vi fick tänka till och finna svaren på. En fråga tar jag särskilt med mig. ”Vad har gått bra idag?” Då tvingas den andre att svara positivt, och det är där vi skall lägga fokus.

Marita kunde konstatera att vi har en ”härlig känsla” i vår klubb. Hon kommenterade också det faktum att den enda ”OL-utsmyckningen” som finns i stugan är våra ledartavlor. ”Det har jag inte sett någon annan stans att man framhåller ledarna på detta vis.” Det var nu femte gången som vi med stöd av SISU-pengar hade möjligheten att bjuda våra medlemmar på en högklassig föreläsning. Vi får se vad infokommittén hittar på nästa år!

Marita Skogum i Kinnerstugan.

Foto: Birgitta Hjerthén

Birgitta Hjerthén

► Säsongsavslutning

Gunlis skriver om en trivsamt höstdag med

Söndag 4 november var det dags för klubbens säsongsavslutning. Andra året med ett något annorlunda upplägg än tidigare och som året innan blivit mycket uppskattat. Så det var väl inte så konstigt att det var i runda slängar 70 medlemmar som hörsammade inbjudan och dök upp på Östercentrums parkering. Lagindelning och en karta, sedan var det bara att ge sig iväg.

Anders Nilsson, Johan Björksved, Keith och jag kändes som ett vinnande lag redan innan vi hade en aning om vad som väntade. Anders tittade på kartan, med ”kontroller” utsatta, och mumlade om ”vem är det som bor där”? Och han hade helt rätt – vi hamnade hemma hos anlitade funktionärer som utsatte oss för den ena prövningen efter den andra. Inga grenar man kommer i kontakt med i vardagslag direkt. Vad sägs om att hiva iväg en (torr) tepåse så långt som möjligt. Eller snarare inte särskilt långt alls. Ett ihoprullat rep i en glasburk är inte heller givet hur långt det är.

Spelet Memory var redan i våra egna barns småbarnsålder en skräckupplevelse. När en fyrafemåring plockar det ena paret efter det andra medan de egna, med stor möda, ihopsamlade paren inte nådde en centimeter på höjden... Så den stationen var inte ”rolig”. Just då hade vi verkligen behövt en yngre förmåga i laget alternativt att vi hade fått lyfta på skycket lite försiktigt för att se föremålen åtminstone en gång till!

Tur att inte alla måltider ska intas via pannan för då skulle vi svälta. Inte ett enda kex gick att lirka från pannan in i mun hur mycket vi än grimaserade. Men vi hade riktig god snits på att förflytta vatten med hjälp av små usla plastmuggar. Snärta till en tumstock så långt som möjligt utan att den föll av bordet gick också bra för en av oss. (Min blygsamhet förbjuder mig att tala om vem som hittade den ultimata balanspunkten...)

Med bindel för ögonen skulle man förflytta sig så nära en garageport som möjligt men utan att nudda densamma för då skulle laget bli nollat. Efter ett antal smygsteg kände jag att jag slog i! Ack, då fuskade jag och drog snabbt tillbaka foten i hopp om att den stränga domaren inte upptäckt fadäsen. När tiden var ute och ögonen frilagda visade det sig att det var Keith som inte kunnat hålla rak kurs. Det var hans fot jag slog i, fortfarande hur långt från garageporten som helst... Så gick det med det fusk! Det gick inte heller särskilt bra att utan hjälp av klocka få den rätta känslan av när 90 sekunder hade passerat.

På väg tillbaka till Östercentrum var laget rörande överens om att vi haft hur trevligt och roligt som helst. Välfunna och påhittiga tävlingsmoment där alla, oberoende av ålder och tidigare erfarenheter, hade samma chanser att både lyckas och göra bort sig!

besök i medlemmarnas trädgårdar

Avslutningen var inte sämre den. På restaurang Ching Chong samlades vi alla för att umgås och äta gott. Ingen gick hungrig från den välfyllda buffén! Naturligtvis redovisades resultatet från tidigare vedermödor. Vi blev trea! Grattis till er som hamnade på guld- och silverplats. Ni vet själva vilka ni är (så långt sträcker sig inte mitt minne).

Att det är väldigt god stämning i klubben är inte att ta miste på och denna typ av aktiviteter gör extra gott för sammanhållningen.

Ett stort, varmt tack till i första hand Uffe Nilsson som var ”pappa” till dagen men även till alla andra som anlitats för att göra den möjlig!

Gunlis Samuelson

►Dags att leta fram dina gamla skor

OL-muséet tar form och vi har lite idéer om hur vi skulle kunna presentera vår historia i ett litet klubbmuséum. Vi skulle gärna vilja ha hjälp med följande, om någon kan tänka sig att avvara:

- Arrangörs T-shirt från alla tävlingar. Kan någon också ange året på varje färg, så vore det bra.
- En klädställning till ovanstående.
- Gröna klubbväskan från 70-talet.
- Kartor från 50- och 60 talet.
- Kompass 50-60 talsmodell.
- 5-dagars 1977, allt av intresse. Kartor, souvenirer m.m.
- SM 1999, likadant.
- gamla skor med något speciellt minne
- virkad skärmmössa i lejongult o brunt (Astrid Olssons modell)
- orienteringskläder från Bro SK
- Vitrinskåp kanske någon har till övers?

karin.i.martensson@tele2.se tar tacksamt emot era bidrag

~~Gotlands Bro OK
Box 1145
621 22 Visby~~

Pelle Lindskog har lämnat oss

Den 14 oktober avled vår vän och klubbkamrat Per Lindskog. Eller rättare sagt: Pelle. För det var ju Pelle han var, ingen annat. I sitt arbete som hög tjänsteman inom Region Gotland bar han kavaj och ibland slips, det var för honom ett slags nödvändigt ont för i själen bar han alltid träningsoverall och det var i skogen med karta i hand eller i skidspåren han trivdes som allra bäst.

När jag gjorde en lång intervju med honom till Gotlands Tidningar i samband med att han blev tillförordnad regiondirektör

på hösten 2012 – alltid svårt att intervju kompisar! – löd rubriken ”Direktören trivs med lukten av lera”, ser jag när jag letar fram artikeln.

Pelle flyttade från Stockholm till Gotland 2002 och blev genast medlem i Gotlands Bro OK, där han bland annat kom att verka som ordförande.

Hans kärlek till orienteringssporten var genuin, särskilt varmt om hjärtat låg Tiomila. Inte sällan delade han in året i ”före och efter Tiomila”. I sina yngre år tävlade han, därefter ingick han ofta i arrangörsstaben.

När det på Gotland drog ihop sig till stafetter var han oftast den som först anmälde sig. Även det året då han var konvalescent efter en omfattande operation var han den förste att anmäla sitt intresse till 25-manna, vilket han också sprang, hösten 2017. Under våren genomförde han sina sista tävlingar.

Vi minns en god kamrat och en glad prick. Och vi tänker på dig, Ann-Sofi, och önskar dig välkommen in i klubbarbetet eller på en tisdagsfika vid Kinner när helst du vill.

Pelle Lindskog blev 67 år.

Pelle Lindskog 2012.

Foto: Magnus Ihreskog

Magnus Ihreskog

